

[Finansministeren.]

man kan trække fra, i procent svarer til den indkomst, man har i det år, hvor man trækker den fra. Det gør den ikke, når man har stigende indtægter år for år. Lad os tage et tilfælde med en ung mand, der det første år måske er beskattet af 10 000 kr., og dør har han ikke noget at trække fra, d. v. s. at procenten er meget hård for ham, for den er opstillet under forudsætning af, at han havde en skat af 10 000 kr. at trække fra. Det næste år — det er en ung mand med fremdrift, det går ham godt — tjener han måske 20 000 kr. Så beskattes han efter en procentsats, der er beregnet efter, at han kan trække skatten af 20 000 kr. fra; men han kan kun trække skat af 10 000 kr. fra. Det er ganske evident — og jeg kan ikke forstå, at nogen vil bestride det — at der heri ligger en merindkomstbeskatning, og at dette også gælder merindtægter i almindelighed er ligeledes oplagt.

Her har der været foretaget mange beregninger bl. a. i — ikke det blå aftenblad, men „Berlingske Aftenavis“, og det ærede medlem hr. Poul Møllers udtalelser her viser også, at man virkelig er dykket ned i problemet. Det kan jeg kun være taknemlig for, for der er kommet visse ting frem, som ikke har overrasket mig, men som man vanskeligt kan få til at rime med påstanden om, at vort forslag skulle betyde en stramning af skatterne.

Det, den almindelige skatteyder lægger vægt på, er så ganske afgjort den skat, han betaler året efter, at han har haft en merindtægt: nu troede jeg, jeg havde tjent godt, nu har jeg brugt pengene, og så viser det sig, at jeg næsten skal betale det hele i skat! Det ærede medlem hr. Poul Møller mener, at dette er en helt forkert måde at stille det op på. Vi skal finde frem til en ligevægtsskat over en årrække. Hvis man prøver at regne det igennem — først, tror jeg, var det for 3 år, så antydes det, at man kan gå lidt længere, f. eks. til 5 år, og vi har også prøvet for 7 år, man skal nemlig ret langt hen for at nå denne ligevægtsskat — kan man nå noget i retning af, at skatten skulle være nogenlunde ens. Men, ærede medlem, folk regner ikke sådan noget igennem. Det ærede medlem er vel også selv blevet klar over, at det er besværligt at regne sådan noget ud, og det er altfor

længe at vente på, at der kommer balance i foretagendet. Derfor synes jeg, at alle de argumenter, der er fremført i denne forbindelse, er meget lidt holdbare overfor praktiske folks syn på beskatningen, og som praktiske folk betragter jeg i denne forbindelse skatteyderne.

Men så kommer vi til det, der skulle være det afgørende, og det er, om det er helt holdbart — som det er blevet påstået — at i forhold til de gældende regler medfører mit forslag i og for sig, når man anvender den beregningsmåde, som det ærede medlem er inde på, slet ingen nedsættelse af grænsebeskatningen. Det er rigtigt, at nedsættelsen er størst for indkomster på fra 2 000 til 4 000 kr. i København. Den er ikke så stor for indkomster på 6 000 og 8 000 kr. For 6 000 kr.s indkomst er nedsættelsen lidt mindre, for 8 000 kr.s indkomst balancerer det; der er her sket en regnefejl i det ærede medlems udregning. Men det afgørende er beskatningen for indkomster fra 8 000 kr. til 20 000 kr. Selv efter den beregningsmåde, det ærede medlem anvender, bliver beskatningen lavere efter mit forslag, end den er nu. Det er ikke så svært, det er ikke mærkeligt, det skyldes simpelthen — og det er det andet punkt — at forslaget her i al almindelighed medfører en nedsættelse af skatten på en stor del af indtægterne her i landet. Jeg kan nok forstå, at hvis der har siddet en tilhører her i dag, som ikke har fået det at vide på forhånd, har han måske ikke kunnet opfatte det under den forhandling, der har været; men jeg må have lov at gøre opmærksom på, at alle de skatteforhøjelser og -stramninger og hvad der ellers har været nævnt her i dag, ikke efter mit forslag er beregnet at skulle gå i statskassen; det er penge, som skal bruges til skattenedsættelser.

Både det ærede medlem hr. Erik Eriksen og det ærede medlem hr. Poul Møller har et par gange henvist til martsforslaget, som man gerne vil sammenligne med. Skulle vi ikke tage en enkelt sammenligning? I en provinsby f. eks. var beskatningen efter martsforslaget af indtægter fra 4 000 til 16 000 kr. praktisk talt uforandret, det var den skattenedsættelse, man kom med. For en indtægt på 12 000 kr. var nedsættelsen på 39 kr., mens vi foreslår en nedsættelse